

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku E. Ż. i K. Ż.
przy uczestnictwie B. B., J. C., M. C., W. C., J. G., M. H., M. X., J. K., K. K., Z. K.,
D. R., P. S., J. S., S. S., M. T., H. T., A. W. i K. W.
o zniesienie współwłasności nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 stycznia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania B. B., W. C., J. G., M. H., J.
K., K. K., Z. K., D. R., P. S., J. S., S. S., H. T. i A. W.
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 5 listopada 2014 r., sygn. akt VIII Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek E. Ż. i K. Ż. o zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Uczestnicy postępowania zarzucili zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 206 w związku z art. 199-207 k.c., naruszenie art. 211 k.c., naruszenie art. 233

§ 1 k.p.c., art. 382 w związku z art. 278 § 1 i art. 286 k.p.c. oraz naruszenie art. 328 § 2 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnili oczywistą jej zasadnością oraz występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych:

- jakie są *essentialia negotii* umowy *quoad usum* i dopuszczalne formy jej zawarcia,

- pięciu pytań oznaczonych literami a, b, c, d, e na s. 7 skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi doniesłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa.

Żadna z kwestii wskazanych przez uczestników nie jest zagadnieniem tego rodzaju.

Wobec braku regulacji umowy *quoad usum* jako umowy nazwanej bezprzedmiotowe jest pytanie o *essentialia negotii* umowy *quoad usum*.

W świetle regulacji art. 60 k.c. nie ulega też wątpliwości, że zawarcie umowy *quoad usum* nie wymaga zachowania formy szczególnej i może nastąpić również w sposób dorozumiany, byle tylko z danego zachowania wynikała w sposób dostateczny wola współwłaścicieli zawarcia takiej umowy (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2013 r., III CZP 88/12 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 sierpnia 2015 r., II PK 218/14).

Kwestie zaś oznaczone literami a, b, c, d, e na s. 7 skargi mają charakter pytań retorycznych - np. pierwsze brzmi: „czy sąd rozpoznający sprawę może łamać zasadę legalności postępowania dowodowego i pomijać istotne okoliczności faktyczne dla przedmiotu sprawy” - a takie pytania nie wyczerpują hipotezy art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. i nie stanowią istotnych zagadnień prawnych w rozumieniu tego przepisu.

Nie jest w sprawie spełniona także przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z przepisów prawnych powołanych w skardze kasacyjnej uczestników. W szczególności co do naruszenia art. 233 § 1, art. 328 § 2 i art. 382 k.p.c. jako podstawy skargi kasacyjnej zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2014 r., V CSK 324/13.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania wniesionej przez uczestników postępowania skargi kasacyjnej, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 520 § 1 k.p.c.